

Almindelighed, thi ellers vil det medføre for store Udsættelser, men det kunde dog tænkes, at han havde Brug for Udsættelse, og at han derfor skulde have en vis Ret til at forlange Sagen udsat, og hvis Sessionen nægtede det, skulde den i hvert Fald afgive en motiveret Kændelse derfor.

Den Bestemmelse, der er givet med Hensyn til Bytningerne, er jeg heller ikke saa glad for; jeg synes, at der deri gøres noget Indgreb i en Ret, de værnepligtige hidtil have haft. Jeg kan godt være enig i, at man ikke bør bytte saaledes, at man derved kan blive fri for Værnepligt, for det vilde blot have til Følge, at det bliver dem, der have Raad til at betale et Fri-nummer, der kunne købe sig fri, og det mener jeg, de ikke skulle kunne. Men det forekommer mig, at der der er en Indskrænkning i den hidtilværende Ret til at bytte, som jeg ikke synes, vi skulle berøve de værnepligtige, og derfor anbefaler jeg, at man tager det under nærmere Overvejelse. Det er af den Slags Enkeltheder, som jeg ikke skal opholde mig ved her i Salen, men som vi eventuelt kunne tale om i et Udvalg. Jeg henleder blot Opmærksomheden paa, at der der er noget, som der kunde være Anledning til at rette.

Saa er der i § 32 en lille Ting, som jeg ogsaa gerne vil henlede Opmærksomheden paa. Den, der har været i Udlandet, før han skulde optages i Rullen, skal, naar han vender tilbage, melde sig til Optagelse i Rullen, og hvis han har naaet den sædvanlige Udskrivningsalder, skal han fremstille sig for den første Session, der holdes efter hans Tilbagekomst. Hvis han vender tilbage, før Sessionen holdes for det Aar, i hvilket han opnaar 25 Aars Lægsrullealderen, henregnes han til den Aldersklasse, med hvilken han udskrives. Vender han senere tilbage, henregnes han til den Aldersklasse, han vilde have tilhørt, saafremt han var bleven udskrevet med sit 25de Aar. Kunde der ikke være Anledning til at sætte 23 Aar i den første Bestemmelse? Naar vi nu ned sætte Værnepligtsalderen, synes jeg, der var Anledning til, at han fik den Begunstigelse ogsaa at blive henregnet til en yngre Aldersklasse, naar han kom tilbage, inden han var 23 Aar.

Der er selvfølgelig endnu mange Enkeltheder i Lovforslaget, som kunde egne sig til Omtale, men jeg skal afstaa derfra og stole paa, at Lovforslaget kommer under Behandling i et Udvalg, hvor der saa kan blive Lejlighed til at overveje disse for-

skellige Enkeltheder. Vi Socialdemokrater reserverer os vor Stilling til alle disse Enkeltheder, for øvrigt ogsaa til hele Lovforslaget, naar det kommer til endelig Behandling her i Tinget.

Der er dog en Bestemmelse, jeg endnu vil nævne. Den findes i de midlertidige Bestemmelser. Det er en Bestemmelse, som jeg ikke kan overse, og som bør tages under nærmere Overvejelse baade i Udvalget og i Ministeriet. Det er Bestemmelsen om, at der, medens Overgangen staaar paa, kan udskrives et større Tal af værnepligtige, end 16 Aargange udgøre. Jeg vil meget alvorligt fordrer, at vi faa Klarhed over, hvilke Udgifter det vil medføre, om der ikke der skjuler sig Ekstraudgifter, som ingen har været opmærksom paa, i alt Fald ikke tilstrækkelig opmærksom paa, den Gang Forsvarslovene blev behandlet, og som man maaske heller ikke vilde være opmærksom paa nu, hvis Opmærksomheden ikke særlig blev henledt derpaa. Jeg har som sagt ikke kunnet overse det, men haaber at kunne faa nærmere Besked derpaa.

Jeg skal altsaa foreløbig anbefale, at Lovforslaget gaar videre og undergives en grundig Udvalgsbehandling, hvor vi kunne blive klar over, om der kan være mere at udrette til Fordel for de værnepligtige, end jeg her har paapeget.

Der er dog endnu en Ting, jeg vil omtale, et efter min Mening betydeligt Fremskridt, som jeg meget gerne vil anerkende, navnlig i min Egenskab af forhenværende Medlem af det sproglige Udvalg. Jeg ser til min Forbavselse og glædelige Overraskelse, at man i Lovforslaget er gaaet bort fra den gamle Skrivemaade, som vi desværre endnu maa trækkes med her i Rigsdagen, idet man er gaaet bort fra Flertalsformerne og anvender det Sprog, som vistnok nu anvendes overalt undtagen i Rigsdagstidenden. Det er et Fremskridt, som vil blive anerkendt fra mange Sider, og som ogsaa det sproglige Udvalg vil glæde sig over. Det var mig i alt Fald, da jeg sad i det sproglige Udvalg, tidt en stor Pine at skulle trækkes med disse Flertalsformer, som ere saa umaadeligt fjernt fra det Sprog, alle Mennesker tale, og jeg vil benytte Lejligheden til at takke for dette Fremskridt. Jeg ved ikke, om det skyldes Justitsministeren, eller hvem det skyldes, men jeg er glad over det, og jeg vilde ønske, at vi i alle vore skriftlige Arbejder kunde komme bort fra den gamle Form over til det Sprog, her er anvendt.